

Gode bassister er ingen mangelvare på den danske jazzscene.

Har ikke været det længe, uanset om de bruger kontrabas eller den elektriske model. Og Niels Wilhelm Knudsen udtrykker sig med lige stor autoritet uanset hvilket af instrumenterne han får i hænderne. Ikke så sært, for han har brugt begge i mere end et kvart århundrede i vidt forskellige sammenhænge fra Black Sabbath-covers over singer-songwriters til det, man kunne kalde "moderat moderne, akustisk jazz", hvor han bl.a. har haft den israelsk-amerikanske guitarist Gilad Hekselman som medspiller.

Med tre cd'er i eget navn og en fjerde på vej, lader det sig ikke skjule at Knudsen er et stort talent, både som komponist og instrumentalist: Tonen er stor og bæredygtig, herligt træagtig, og swingfornemmelsen er i dén grad grundmuret, uanset musikkens øvrige fundament.

Denne lytter indrømmer en klar svaghed for Knudsens kompositioner, når de rummer en kantet og lidt egenartet, melodisk kerne af den type, der ikke høres alt for ofte i dagens yngre, akustiske jazz og som (også) rummer et stærkt fysisk swing og et strejf af humor og ikke udelukkende komplekse harmonier.

Det er vel sandt at Knudsen i de seneste år ikke har været den mest synlige skikkelse på den danske jazzscene, men hans nye kvartet med tenoren Thomas Hass, pianisten Kathrine Windfeld og trommeslageren Michael Dalgas har alle muligheder for at vække opmærksomhed. Det er naturligvis svært i dag at koncentrere sig om en enkelt gruppe eller et enkelt projekt, men jeg kunne ønske at det måtte lykkes for Knudsen og konsorter. Det sker ikke voldsomt tit at jeg møder musik, som i dén grad river mig med og får mig til at føle at "der er den jo."

Thorbjørn Sjøgren.